

Posudek diplomové práce

Bc. Tereza Fučíková

Volný čas jako faktor působící na delikvenci mládeže

Leisure time as a determinant of juvenile delinquency

Práce je založena na sekundární analýze dat ISRD 3, a aby nebyla pouhým opakováním standardních analýz, soustředila se na problém delikventního jednání žáků, kteří tráví volný čas sami. V tom tkví určitý přínos práce, která v takto vymezené otázce musela volit explorativní přístup. Vybrala si ovšem jenom část možných souvislostí problému: popsala sice tuto kategorii respondentů (způsobem, který příliš mnoho specifik neodhalil), nezabývala se ovšem otázkou, zda toto „samotářství“ není důsledkem jiných problémů v rodině (v textu to jenom letmo připouští). Velkým problémem tohoto postupu ovšem zůstává napojení na teorii – alespoň v předložené práci se to příliš nepovedlo. Jsou zmiňovány i teorie, které k tématu nemají co říci, na druhé straně jsou i jiné teorie delikvence... Také ono vymezování pojmů „od starých Řeků“ k výzkumným otázkám mnoho neříká (nemluvě o tom, že je zpracovávána jenom základní domácí literatura o problematice volného času).

Autorka konzultovala postup empirické části práce velmi svědomitě, takže práce vypadala dlouho poměrně nadějně: až ve výsledném tvaru se tak projevilo její slabší zakotvení v teorii i v meritorní literatuře k tématu. Empirická část trpí spíše popisností, interpretace zůstává v rovině popisu tabulek. U některých jde o velmi malé četnosti (s nesmyslným uváděním setin procent), takže mohlo být provedeno obecnější shrnutí. Těžkopádná je zejména analýza sebekontroly provedená na jednotlivých položkách, ačkoli z dokumentace ISRD by mělo být jasné, že jde o souhrnný index (pravda, rozložitelný do jednotlivých dimenzí). Analýza skupiny samotářů sice jde do třetího stupně třídění, i tak však práci chybí hlubší analytičtější pohled na data za pomoci vícerozměrných technik.

Práce tak působí dojmem účelového školního cvičení, které sice naplní načrtnutý cíl, avšak způsobem ne zcela přesvědčivým (celkový styl řešení připomíná spíše práce bakalářské). Je škoda, že v závěrečné redakci práce se nepodařilo tyto nedostatky napravit, takže mé původní přesvědčení, že práce může být obhájena, již není tak pevné. Obhajobu ovšem považuji za možnou, její výsledek bude zřejmě otevřený, jako východisko navrhuji hodnocení „dobře“.

Hostivice, 31.8.16

Doc. PhDr. Jiří Buriánek, CSc.